

Mál nr. 137/2012**M
og
vátryggingafélagið X v/ forfallatryggingar.****Ágreiningur rétt til endurgreiðslu á flugfargjaldi sem greitt var með vildarpunktum.****Gögn.**

60. Málskot, móttakið 26.3.2012, ásamt fylgigögnum.

61. Bréf X, dags. 18.4.2012, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Hinn 5.10.2011 pantaði M hjá Icelandair flugfar fyrir sig og barnabarn sitt til Osló hinn 17.11.2011. Fargjaldið kveðst M hafa innt af hendi með 38.000 vildarpunktum fyrir sig og 19.000 punktum fyrir barnabarnið eða samtals 57.000 vildarpunktum. Auk þess hafi hún greitt skatta og gjöld með VISA Platinum greiðslukorti. Á farseðlinum kemur fram að unnt sé að framselja rétt samkvæmt honum við tilteknar aðstæður og þá jafngildi 12.000 punktar 10.000 krónum.

Vegna mikilla veikinda bróður M, sem lést brottfarardaginn, gat M ekki farið í ferðina. Hún fékk skatta og gjöld endurgreidd hjá flugfélaginu, en ekki fargjaldið sjálft. Hún hefur krafist þess að fá það endurgreitt úr forfallatryggingu í fjölskyldutryggingu sinni eða samsvarandi tryggingu í VISA Platinum greiðslukortatryggingu hjá vátryggingafélaginu X. X hefur hafnað bótaskyldu þar sem um „punktafargjald“ sé að ræða og vátryggingin endurgreiði ekki punkta. Í athugasemdum X við málskotið kveður M að peningalegt verðgildi vildarpunkta sé breytilegt eftir því til hvers þeir eru nýttir. Telur X að bótaréttur vegna ferðakostnaðar X sem greiddur var með vildarpunktum sé ekki til staðar þar sem punktarnir hafa ekki ákveðið peningalegt verðgildi.

Álit.

Í 2. gr. forfallatryggingar í fjölskyldutryggingu M hjá X segir að vátryggingin bæti fyrirframgreiddan ferðakostnað sem hinn vátryggði á samkvæmt samningi ekki rétt á að fá endurgreiddan ef hann neyðist til að hætta við ferð sína m.a. vegna andláts systkina vátryggðs. Ekki virðist um það deilt að skilyrðum vátryggingarskilmálanna fyrir greiðslu bóta sé fullnægt að öðru leyti en því að X telur að vildarpunktar þeir sem M greiddi ferðakostnaðinn með hafi ekki ákveðið peningalegt verðgildi.

Ekki fer á milli mála að peningaleg verðmæti fólust í þeim vildarpunktum sem M reiddi fram er hún pantaði flugfargjaldið fyrir sig og barnabarn sitt. Fyrirgreint ákvæði í vátryggingarskilmálunum ber að skilja svo að M eigi rétt til að fá þessi verðmæti bætt úr vátryggingunni sem fóru forgörðum hvað sig varðaði við það að hún gat ekki nýtt farseðilinn. Eins og málið liggur fyrir verður hins vegar ekki tekin afstaða til þess hver sú fjárhæð er sem X ber að bæta af þessum sökum.

Í tjónstilkynningu til X kemur fram að VISA greiðslukort hafi verið notað við greiðslu fargjaldsins. Verður að telja að X hafi þar með mátt ætla að tjónstilkynningin fæli í sér einnig kröfu um bætur úr þeirri greiðslukortatryggingu sem greinir í málskötinu. Þykir því mega einnig mega taka afstöðu til greiðsluskyldu úr þeirri vátryggingu í úrskurði þessum. Í þeirri vátryggingu er efnislega samhljóða ákvæði og reynir á í

fjölskyldutryggingunni varðandi bætur úr forfallatryggingu í máli þessu. Með vísan til þess sem að ofan greinir telst M eftir atvikum og að gættum ákvæðum laga um tvítryggingu einnig geta átt rétt til bóta úr greiðslukortatryggingunni vegna þess tjóns sem hér er til umfjöllunar.

Niðurstaða.

M á rétt til bóta úr forfallatryggingu fjölskyldutryggingar eða, eftir atvikum, VISA Platinum greiðslukortatryggingar hjá X vegna vildarpunkta sem fóru forgörðum er hún komst ekki í flug til Osló hinn 17.11.2011.

Reykjavík, 15. maí 2012.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.